HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL! pályázat keretében a 7. évfolyamosok - 18 fő 2 kísérő pedagógussal - május 15.-május 18. között Erdélyben tanulmányi kiránduláson vettek részt.

1. **nap**

6 órakor indultunk Kállósemjénből. Először a nagykárolyi általános iskolába látogattunk el, ahol a 6. és a 7. osztályosok köszöntöttek és fogadtak bennünket. Előadást tartottak Nagykároly történetéről, majd szavalattal és énekkel is megörvendeztettek bennünket. A szíves fogadtatást az általunk készített ajándékok átadásával köszöntük meg. Bemutatták iskolájukat. Közösen sétáltunk el a Károlyi kastélyhoz. A kastélyt és a kastélyban több kiállítást néztünk meg, mely közül talán a legérdekesebb az egzotikus állatok kiállítása volt. A diákok nagyon kedvesek voltak, így könnyű volt velük pár óra alatt is barátságot kötni.

Következő állomásunk Marosvásárhely volt, ahol először a Kultúrpalotát csodálhattuk meg. Különleges volt, ahogy a lépcsőn felfelé haladva híres magyar emberek ismerős arcai néztek ránk a színes üvegablakon. Arany – és ezüstkiállítást is megcsodálhattuk az épületben.

Majd a híres Rákóczi lépcsőn át jutottunk el a Rákóczi várba, ami bár még zárva volt, mégis beengedtek bennünket. Késő délután indultunk tovább Güdücre, ahol a szállásunk volt. Minden nap Tatárdomb mellett haladtunk el, amely az itt élő emberek számára egy zarándokhely.

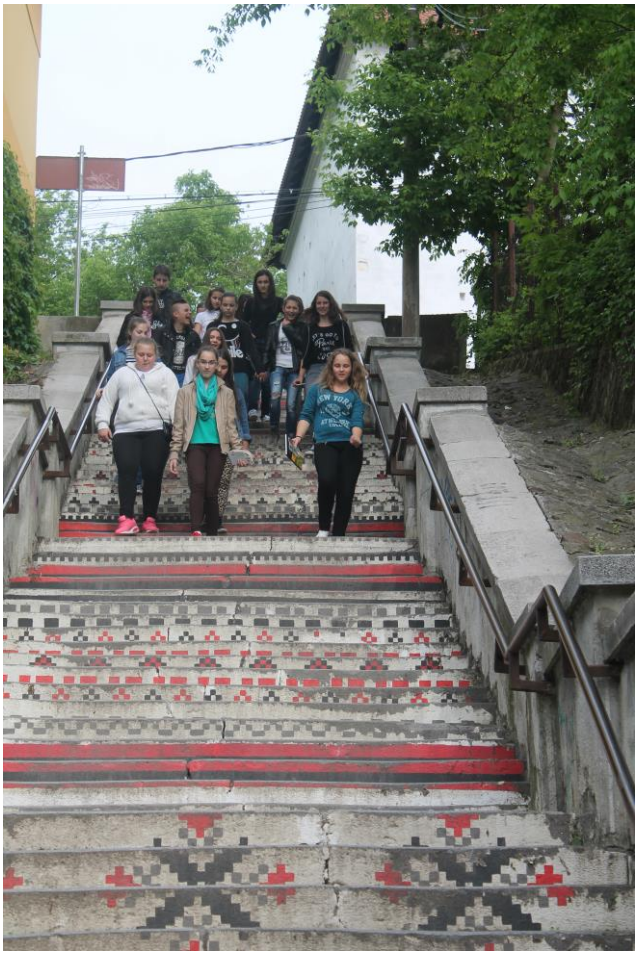

2. nap

Reggel indultunk a Gyergyószentmiklóson található Tarisznyás Márton Múzeumba. Először Karácsony János festőművész alkotásaiban gyönyörködhettünk, majd régi népi eszközökkel és népviselettel ismerkedhettünk meg. A kiállítás egyik érdekessége volt az ásvány- és kőzetkiállítás. Olyan ásványokat láthattunk, amelyik világítottak a sötétben.

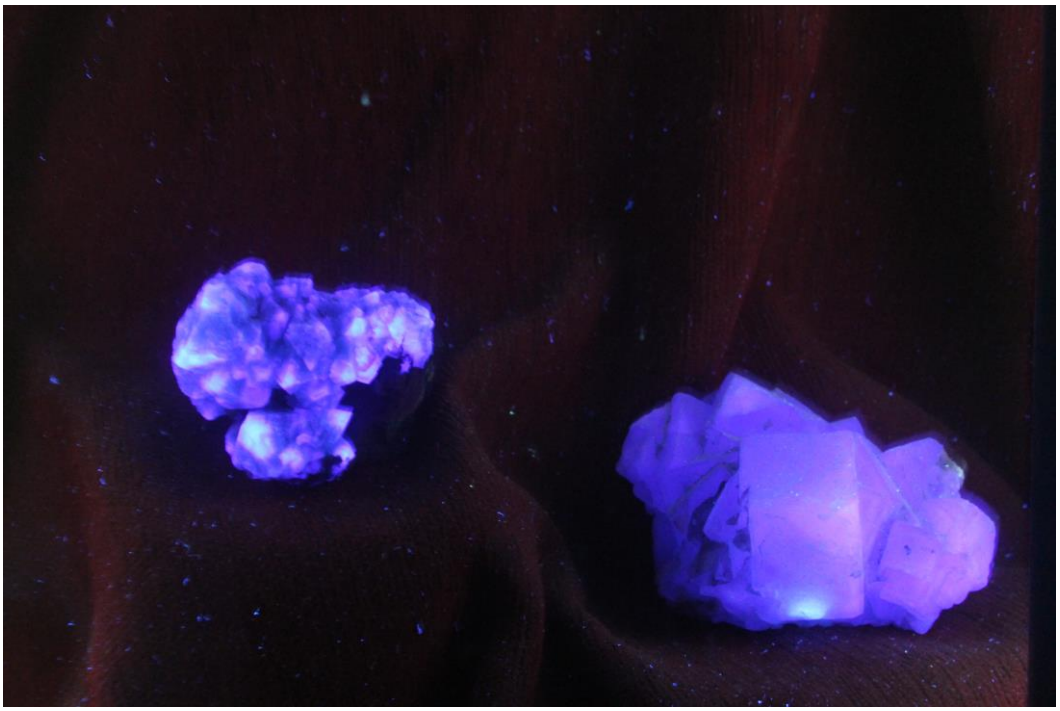

Az udvaron régi parasztházak, székelykapu volt látható, s egy különleges emlékfal: „ A halálban mindenki egyenlő!”.

Utunkat a Gyilkos-tó felé folytattuk. Hihetetlen volt, ahogy a fatörzsek a vízből kiálltak. A hozzájuk kapcsolódó valóságos történet és a monda is érdekes volt. Innen a Békás-szoroshoz mentünk, ahol átsétáltunk a Pokol torkán és a Pokol tornácán. Elképzelhetetlen magas és meredek sziklafal között vezetett az út.

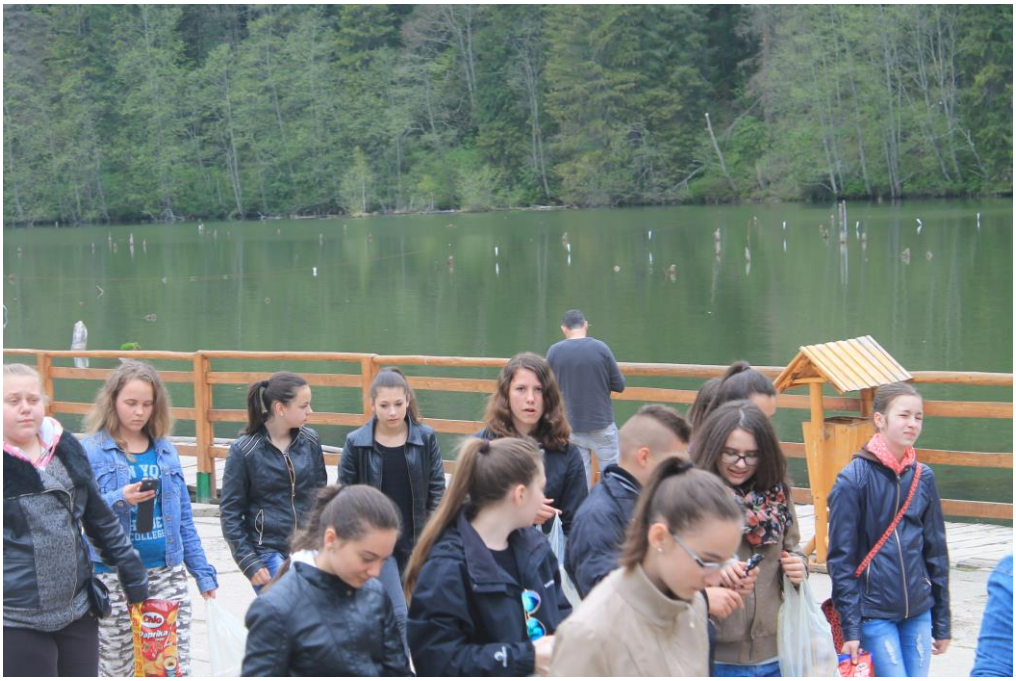

Majd Csíksomlyón a kegytemplomot, és Csíkszeredán a Márton Áron Gimnázium dísztermét csodálhattuk meg. Ebben az intézményben emléktáblát avattak Gábor Áronnak. Megtekinthettük a Makovecz által tervezett Angyalos templomot is.

Egy kis buszozás után érkeztünk meg a Mohoshoz, ahol nagyon érdekes és vicces előadást tartottak a láp élővilágáról és a betartandó biztonsági szabályokról. A tőzeglápon farönkökön lehetett lépkedni, mert hiába látszott biztonságosnak a láp, ha egy picit megnyomtuk a cipőnk orrával a mohát, azonnal víz jött fel.

A Mohostól sétáltunk a Szent Anna-tóhoz. Séta közben egy kicsit szemerkélt az eső, de amikor megérkeztünk a tóhoz, a látvány kárpótolt bennünket. Tényleg olyan volt mint a mondában. A tó partján felkerestük a Szent Anna-kápolnát is, majd egy kis túrával visszamentünk a buszhoz, s indultunk a szállásra.

3. nap

Gyergyószárhegyen a Lázár kastélyt néztük meg, ahol Bethlen Gábor erdélyi fejedelem egy rövid ideig nevelkedett. Majd Szovátán a Medve-tavat láthattuk, s tudtuk meg a tó érdekességét. A nap legizgalmasabb eseménye a parajdi sóbánya volt. Busszal jutottunk le a bányába. Meglepő volt a bányában lévő friss levegő, s olyan volt, mintha egy kalandparkban lettünk volna. Az ide látogatók számára biztosított a kikapcsolódás minden formája. Épp katolikus szertartás volt a sóbányában.

Korond egy nagyon érdekes község, amely a népművészetből és a hagyományápolásból próbál megélni. Nagyon sok kézzel festett kézműves tárgyat láthattunk miközben szétnéztünk. A nézelődés és vásárlás után Farkaslakára indultunk, ahol Tamási Áron síremlékét kerestük fel. Ezután Segesváron órákat sétáltunk a várban. Megkerestük az Óratornyot, felkerestük a temetőt, láttuk Drakula házát, s eredeti 1600-as évekből való falépcsőn sétálhattunk fel a templomig, ahol I. Rákóczi Györgyöt fejedelemmé választották.

A következő állomásunk Székelyudvarhely volt, ahol felkerestük az Emlékezés parkját, amely híres magyarok emlékét őrzi a mellszobrok által. Majd a közelben lévő

Székelytámadt vár várromjait kerestük meg. Visszafelé a szállásra megálltunk Petőfi Sándor emlékszobornál útban Fejéregyháza felé, majd borvizet kóstoltunk. Igen érdekes volt az íze a víznek. Tolvajos-tetőnél a Három kereszt emlékművet néztük meg, amely a három évszámmal hirdet három fontos eseményt.

4. nap

Reggel korán indultunk. Igen hosszú út állt előttünk. Először a Tordai-hasadékhoz indultunk. Gyönyörű és kalandos volt, ahogy a hasadékban sétáltunk. Néha még félelmetesnek is tűnt.

A Tordai Sóbánya nagyon érdekes volt. Idegenvezető bemutatta a bányát, s előadást tartott a sóbányában folytatott munkáról. Majd 13 emeletet mentünk le lépcsőkön. A látvány lenyűgöző volt. A legszebb a tó volt, amelyben még csónakázni is lehetett. A felszínre üveglifttel jutottunk.

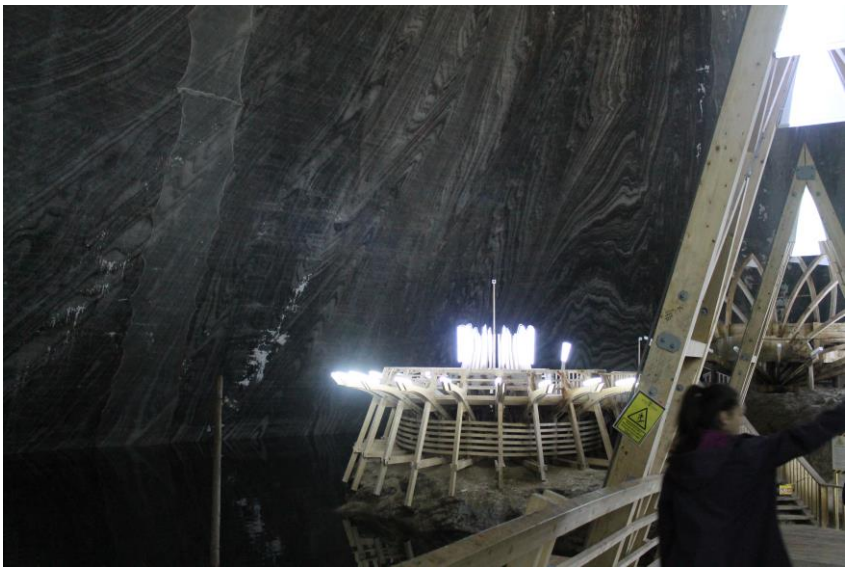

Hazafelé Kolozsvárott álltunk meg, ahol Mátyás király szobrát néztük meg. Már igen késő volt, ezért igyekeztünk haza. A határt átlépve mindenkinek fájt egy kicsit a szíve, mert olyan csodálatos helyeken jártunk, még szívesen maradtunk volna pár napot, de jó volt újra itthon is lenni.